

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	WPOiE/IV/EM/3120/11/1/08
Data	2008.07.28
Autor	Prezydent Miasta Szczecin
Temat	opłata skarbową za upoważnienie udzielone aplikantowi radcowskiemu przez radcę prawnego
Słowa kluczowe	upoważnienie, radca prawny, aplikant radcowski

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8 poz. 60 ze zm.) w związku z art. 12 § 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn.zm.)

uznaje

za prawidłowe stanowisko wskazane we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego złożonego przez Kancelarię Radcy Prawnego, zgodnie z którym złożenie dokumentu stwierdzającego upoważnienie przez radcę prawnego aplikanta radcowskiego do zastępowania go zgodnie z art. 35¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t.Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 z późn.zm.) nie podlega opłacie skarbowej.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 02.06.2008 r. (data wpływu do tut. urzędu 20.06.2008 r.) Kancelaria Radcy Prawnego zwróciła się z wnioskiem o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w odniesieniu do obowiązku wnoszenia opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego upoważnienie przez radcę prawnego aplikanta radcowskiego do zastępowania go zgodnie z art. 35¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t.Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 z późn.zm.).

Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny z którego wynika, że Kancelaria zatrudnia aplikanta radcowskiego, którego w sprawach przez siebie prowadzonych, upoważnia do zastępowania, zwłaszcza w postępowaniach przed sądami i organami państwowymi. Przedmiotowe upoważnienie przez radcę prawnego aplikanta radcowskiego do zastępowania go, udzielane jest zgodnie z art. 35¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t.Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 z późn.zm.).

Wnioskujący przedstawił własne stanowisko w sprawie wskazując, że opłata skarbową od upoważnienia aplikanta radcowskiego do zastępowania radcy prawnego nie jest wymagana przy składaniu dokumentu potwierdzającego takie upoważnienie. Stanowisko to jest oparte w pierwszej kolejności na ustaleniu charakteru upoważnienia znajdującego swoją podstawę w art. 35¹ w ustawie o radcach prawnych, który stanowi, że aplikant radcowski może zastępować radcę prawnego przed m.in. sądami rejonowymi, organami administracji publicznej. Ponadto może również z upoważnienia radcy prawnego sporządzać i podpisywać niektóre pisma procesowe związane z jego występowaniem przed np. sądami. W świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r. o sygn. akt III CZP 27/06 upoważnienie takie nie może być mylone z pełnomocnictwem substytucyjnym.

W uzasadnieniu ww. uchwały wskazano „zastępca zastępuje adwokata (radcę prawnego), który udzielił mu upoważnienia i jakkolwiek jego czynności wywołują skutek wobec strony,

to nie dlatego, że jest jej pełnomocnikiem, lecz dlatego, że działa w imieniu pełnomocnika. (...) Przy rozróżnieniu substytucji i zastępstwa wykonywanego przez aplikantów należy uwzględnić także cel obu instytucji; dalsze pełnomocnictwo zapewnia większą sprawność działania pełnomocnika (pełnomocników) oraz skuteczność czynności podejmowanych w zakresie pełnomocnictwa, natomiast zastępstwo powierzane aplikantom, najczęściej przez patrona, jest instytucją o charakterze czysto korporacyjnym, mającym na celu przede wszystkim funkcje edukacyjne, polegające na kształceniu i doskonaleniu zawodowym”.

W drugiej kolejności, jak wskazuje wnioskodawca, w świetle dyspozycji art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn.zm.) obowiązek wniesienia opłaty związany jest ze złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii. Z powyższego wynika, że skoro upoważnienie aplikanta, oparte na art. 35¹ ustawy o radcach prawnych, nie jest pełnomocnictwem, to złożenie dokumentu stwierdzającego takie upoważnienie, nie wiąże się z obowiązkiem wniesienia stosownej opłaty skarbowej.

Po dokonaniu analizy obowiązujących w przedmiotowym zakresie przepisów prawa, w szczególności ustawy o opłacie skarbowej tutejszy organ podatkowy uznał stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe.

Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.), opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawach z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym, a także w innym podmiocie niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej.

Z literalnego brzmienia ww. przepisu wynika, iż inne dokumenty – w tym „upoważnienia do zastępowania radcy prawnego” – składane w toku postępowań sądowych i administracyjnych lub w związku z wykonywaniem przez inne podmioty zadań z zakresu administracji publicznej nie podlegają opłacie skarbowej. W przeciwieństwie zatem do pełnomocnictwa, ani osoba upoważniająca – radca prawny, ani upoważniona – aplikant radcowski nie mają obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu złożenia upoważnienia do zastępowania radcy prawnego. Należy zaznaczyć, iż dokonywanie interpretacji rozszerzającej i objęcie tym obowiązkiem również upoważnień udzielonych aplikantom radcowskim przez radców prawnych prowadziłoby do skutku jednoznacznie sprzecznego z ustawą o opłacie skarbowej.

Na poparcie powyższego stanowiska należy także zacytować regulację art. 35¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t.Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 z późn.zm.), który stanowi, iż po upływie sześciu miesięcy od rozpoczęcia aplikacji radcowskiej aplikant radcowski może zastępować radcę prawnego przed sądami rejonowymi, organami ścigania i organami administracji publicznej.

Z powyższego wynika, że Ustawodawca świadomie i celowo użył terminu „zastępować” dla odróżnienia czynności podejmowanych na jego podstawie, od działania w granicach umocowania wynikającego z dokumentu pełnomocnictwa. Stanowisko zgodnie z którym zastępca (aplikant) nie uzyskuje statusu pełnomocnika, gdyż działa jedynie w imieniu pełnomocnika i nie wchodzi w jego miejsce tak jak substytut, wyraził także Sąd Najwyższy w ww. uchwale z dnia 28.06.2006 r.

Dokonana powyżej analiza obowiązujących przepisów prawa oraz orzecznictwa, umożliwia jednoznaczne odróżnienie dokumentu „upoważnienia do zastępowania” od pełnomocnictwa, co nie pozwala na stawianie znaku równości pomiędzy nimi. Z uwagi na odrębny charakter

obu dokumentów zastosowanie wobec przedmiotowego upoważnienia przepisów o opłacie skarbowej przewidzianych dla pełnomocnictw byłoby bezzasadne.

Niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Pouczenie

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Szczecin. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Szczecin, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzielił, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.